

O
A
a
V
O
Š
O
S
T
R
A
V
A
-
M
A
R
I
Á
N
S
K
É
H
O
R
Y

OAčko

Březen 2026

Obsah

ÚVODNÍK	3
VZPOMÍNKA NA VÁNOČNÍ VÍDEŇ.....	4
NOVÉ JÁ, NEBO NOVÝ STRES?	10
ÚSPĚCH VE VRANOVĚ	12
BAŤŮV ODKAZ MEZI NÁMI	14
SILOVÝ VÍCEBOJ	17
ODPOVĚĎ ZA TŘI SEKUNDY	19
ČEŠKY, KTERÉ VÝRAZNĚ ZASÁHLY DO VĚDY	21
MÁM NA TEBE CHUŤ	23
DENÍK ZOUFALÉHO STUDENTA.....	25

Redaktoři: M. Janáková, A. Korytářová, V. Kreissová, E. Daňková,
K. Štefunková, J. Dubská, A. Nováková

Ilustrace: T. Hanzlíková, T. Kociánová

Foto: redakce, unsplash.com, divadlomir.cz

Tisk: L. Sysalová

Korektura: K. Csölleová

ÚVODNÍK

redakce

Milí čtenáři,

zimní pochmurná nálada nás pomalu opouští a ve vzduchu je cítit něco nového. Místy se i na šedivé ostravské obloze objevují sluneční paprsky, sněženky se nesměle klubou z hlíny, to vše je neklamným znamením, že se blíží JARO. Ať si to přiznáme, nebo ne, všichni trochu pookřejeme.

Pokusíme se Vám čekání na jaro trochu zpříjemnit poohlédnutím za zajímavými školními událostmi a připomenutím inspirativních osobností. Zamyslíme se nad tím, co nám přináší rychlé životní tempo či rychlý přísun informací všeho druhu a jak se v tom víru neztratit.

Krásné jarní dny a příjemné čtení

přeje

redakce

VZPOMÍNKA NA VÁNOČNÍ VÍDEŇ

Julie Dubská

Náš výlet začal již v pět hodin ráno, kdy pro nás přijel autobus. Brzký odjezd umožnil studentům ještě během cesty dohnat spánkový deficit. Do Vídně jsme dorazili v ranních hodinách na Museumsplatz, odkud jsme se – stejně jako v předchozích letech – vydali objevovat adventní atmosféru města.

Krátkou procházkou jsme se přesunuli k prvním vánočním trhům u vídeňské Radnice. Cestou jsme míjeli budovu Rakouského parlamentu a obdivovali novogotickou radnici, která již na první pohled navodila slavnostní náladu.

Prostranství před ní bylo naplněno vůní pečených kaštanů, jablek v karamelu, svařeného nápoje i dalších tradičních pochutin. Atmosféra trhů nás doslova obklopila a umožnila nám naplno pocítit blížící se Vánoce.

Další kroky vedly do Minoritenkirche, kde jsme si prohlédli působivou mozaikovou kopii Poslední večeře a tradiční betlém. Odtud jsme pokračovali na Michaelerplatz k Hofburgu, konkrétně do císařské klenotnice. Zde jsme měli možnost zhlédnout řadu historicky cenných artefaktů, které Habsburkové shromáždili během své vlády. Mezi nejvýznamnější exponáty patřila koruna Rudolfa II. a korunovační klenoty Svaté říše římské.

Následně jsme se přesunuli na Stephansplatz, kde jsme obdivovali katedrálu svatého Štěpána. Zajímavostí je, že se na její výzdobě a stavebních pracích v minulosti podíleli také čeští řemeslníci, zejména při budování charakteristické střechy. Na tomto místě jsme dostali osobní volno – někteří studenti zamířili na oběd, jiní na nákupy. Všichni však měli společný úkol: zakoupit si v němčině jízdenku na metro, což se každému bez výjimky podařilo splnit.

Po opětovném setkání u budovy Vídeňské státní opery jsme se metrem přesunuli k naší poslední zastávce – k zámku Schönbrunn. Zde nás čekaly další adventní trhy i prohlídka samotného areálu, která symbolicky uzavřela náš den plný poznávání historie a předvánoční atmosféry.

NOVÉ JÁ, NEBO NOVÝ STRES?

Michaela Janáková

Leden je oficiálně za námi. A přiznejme si, nebyl to úplně měsíc plný nadšení a motivace. Po Vánocích se vracíme zpátky do lavic, kde místo cukroví na nás už čekají hromady písemek, které jako by se domluvily, že přijdou všechny najednou.

Ráno vstáváme za tmy, v hlavě máme účetnictví, ekonomiku, statistiku nebo právo a snažíme se tvářit, že nový rok znamená novou energii. Ale jaká je realita? Spíš nový stres a stejný budík, který zvoní moc brzo.

Každý ročník to ale na prožívá trochu jinak. Prváci si ještě zvykají na odborné předměty a zjišťují, že škola není jen o číslech, ale i o velkých nervech. Druháci už vědí, co znamená slovo test, a tuší, že pololetí není jen formalita. Třetáci začínají chápat, že škola se pomalu láme do vážnější fáze – praxe, náročnější učivo a méně prostoru na zábavu. A čtvrtáci? Ti už mají leden neodmyslitelně spojený s maturitou a neodbytnou otázkou na jazyku: „Stihnu se to všechno naučit?“ nebo „Proč je toho tolik?“

Leden má jednu zvláštní vlastnost – všichni čekají nový začátek. Jenže obchodní akademie nefunguje na předsevzetí, ale na termíny. Uzávěrky se neptají, jestli máme motivaci, a test se neodloží jen proto, že venku je tma a my jsme unavení. A právě proto je v pořádku přiznat si, že leden není měsíc zázraků, ale spíš měsíc přežití.

Dobrá zpráva? Přežili jsme ho. Druhé pololetí je před námi a únor může být klidně skutečný nový start, ne ten instagramový, ale reálný. Bez slibů, že budeme mít samé jedničky a všechno hotové týden dopředu.

Stačí malé krůčky: hlídat si termíny odevzdání, nebát se zeptat, když něčemu nerozumíme, a hlavně snažit se chodit do školy včas, i když to může být někdy hodně náročné.

Takže pokud máte pocit, že leden byl náročný, nejste v tom sami. Teď je čas se nadechnout, otočit na další stránku a jet dál. S rozumem, s nadhledem a hlavně bez stresu. :)

ÚSPĚCH VE VRANOVĚ

Anna Korytářová

Ve dnech konání Mezinárodního veletrhu fiktivních firem ve Vranově nad Topfou měli naši studenti jedinečnou příležitost představit své podnikatelské nápady, změřit síly se zahraniční konkurencí a získat cenné zkušenosti z praxe. Na veletrh od nás vyrazily tři fiktivní firmy – MyRoof, s. r. o., Šutrák, s. r. o. a Wellness&Massage, s. r. o.

Celkem se zúčastnilo 15 fiktivních firem ze Slovenska i České republiky. Naši studenti se zapojili do všech soutěžních kategorií, mezi které patřily: nejlepší fiktivní firma, nejlepší image stánku, nejlepší elektronická prezentace, nejlepší katalog, nejlepší logo a slogan, nejlepší reprezentant či reprezentantka, cena Mezinárodního visegrádského fondu za využití umělé inteligence ve fiktivní firmě a cena návštěvníka veletrhu.

Velkým úspěchem je, že si naši studenti odvezli vítězství hned ve čtyřech soutěžních kategoriích, včetně prestižního **1. místa za nejlepší hostující firmu.**

Porota ocenila především profesionální vystupování studentů, promyšlené a kreativní podnikatelské nápady, kvalitně zpracované propagační materiály a sehranou týmovou spoluprací. Studenti si

museli poradit nejen s prezentací produktů a služeb, ale také s komunikací se zákazníky, obhajobou svých řešení před porotou a spoluprací v konkurenčním prostředí.

Účast na veletrhu byla pro všechny zúčastněné velkým přínosem. Studenti si odnesli nové zkušenosti, větší sebedůvěru a motivaci do další práce. Úspěchy našich fiktivních firem jsou důkazem toho, že propojení výuky s praktickými projekty má smysl a přináší skvělé výsledky.

BAŤŮV ODKAZ MEZI NÁMI

redakce

Do prostor naší obchodní akademie jsme s radostí přivítali výjimečnou výstavu „*Tomáš Baťa, světový podnikatel, který sloužil*“, věnovanou jedné z nejvýznamnějších osobností české i světové podnikatelské historie – podnikateli Tomáši Baťovi.

Výstava nabízí poutavý pohled na život a práci vizionáře, který vybudoval globální firmu založenou na odpovědnosti, poctivosti, inovacích a službě společnosti. Přibližuje nejen jeho podnikatelské úspěchy, ale také způsob práce s lidmi, důraz na vzdělávání zaměstnanců a společenskou odpovědnost, témata, která jsou stále mimořádně aktuální.

Rok 2026 navíc připomíná Baťův odkaz i na mezinárodní úrovni, neboť jeho význam reflektuje také UNESCO. Výstava tak zapadá do

širšího kontextu připomínek osobnosti, která významně ovlivnila podobu moderního podnikání.

Tematicky výstava předchází dvěma důležitým školním událostem, březnovému Ostravskému veletrhu příležitostí nesoucím se také v duchu Tomáše Bati a dubnovým oslavám 150 let od jeho narození.

Výstava je volně přístupná v zadní části budovy OA (od tělocvičny směrem k zadní vratnici) a navštívit ji můžete až do 4. března 2026.

Na závěr bychom rádi poděkovali Nadaci Tomáše Bati za zapůjčení výstavy a dlouhodobou péči o odkaz Tomáše Bati, který může inspirovat i současnou generaci studentů.

Přejeme všem návštěvníkům příjemný a obohacující zážitek.

Tomáš Baťa, světový podnikatel, který sloužil

Narodil se svého jediného člověka, který by si něco nepříliš nebo po nádherně netoužil, někdo prvně po vlastním blahu, úspěchu a jistotě, jen po štěstí, lásku nebo nádej.

Mnozí z nás velikost těchto tužeb a přání se ale u každého liší. Někdo říká: „Jen na sebe a své blízké a přátele, mělo by to být blaho společnosti, národa, země či světa.“

Tomáš Baťa na začátku 20. století, foto: František Štáhl, BETA 17, vydání 1. 1. 1911, str. 1. 2.

**NADACE
TOMÁŠE
BATI®**

Autorita výzkumu: Galathea Koudřalková, Nadace Tomáše Bati
Grafická provedení: Barbara Flešková
Fotografie: Bata archiv svého času
Portréty: Bata, Kana Mladík, Pomena, Momena, Statistická ústava Zita, Ing. Ing. Bata
© 2025 Nadace Tomáše Bati, Galathea Koudřalková
www.nadacetomasbati.cz

Slovy Tomáše Bati:

„Jak rozeznáváme velké lidi od malých? Malý muž myslí při své práci jen na sebe. Pracuje pouze tolik, aby si mohl opatřit potraviny na vyplnění svého žaludku. Muž, který myslí na svoji rodinu, je mužem prostřední velikosti. Veliký muž je ten, který pracuje tolik, aby jeho práce přinesla prospěch i jiným, jeho okolí, po případě celému státu.“

**„Malý člověk — malá práce,
velký člověk — velká práce.“**

Vše, co o práci má každý člověk. Schopnost dosáhnout jich však disponuje už mnohem méně lidí a jen málokdo procvičuje své více s láskou a osazením, rozhodnout se o své práci naplňování dosáhnout blahobytu pro všechny.

Výstava Tomáš Bata, světový podnikatel, který sloužil, seznamuje diváky jen se střípkem životního Bata. Jejím cílem je poukázat na to, že velikost Tomáše Bati byla z velké části definována jeho skromností a schopností vnímat vlastní život.

V každém z nás si připomínáme 1911, výročí jeho narození. Bata byl již mnohem dříve poprvé skrze své životní společnosti jeho osobnost byla křehkým zdrojem energie nejen pro firmu, ale vskladně pro každého, kdo s ním přišel do styku. Dokonalí lidé motivováni o dohodě jen se sebou i jejich svobodou. Srovnání se s úcty jeho života, a jeho postoj i s názory jeho blízkých spolupracovníků a přátel.

Inspiruje se životními záznamy člověka, který se rozhodl sloužit.

**„Život je věčná
otázkou — služba
věčnou odpovědí!“**

**Tomáš Baťa — ten,
jenž miloval život, a proto sloužil.**

Baťa KOMA **Partners** **Novartis** **zlin.** **Střední škola Baťa ve Zlíně** **University of Applied Sciences**

SILOVÝ VÍCEBOJ

Veronika Kreissová

V úterý 27. ledna se uskutečnil napínavý meziškolní silový čtyřboj, ve kterém proti sobě změřily síly tři školy: naše škola, SPŠ chemická a Obchodní akademie v Ostravě-Porubě. Celá soutěž byla rozdělena na dívčí a chlapeckou kategorii, přičemž studenti závodili ve čtyřčlenných týmech. Dívky musely předvést svou kondici a dovednosti ve šplhu, hodu medicinbalem, trojskoku a v sedech lezích, zatímco na kluky čekala pořádná výzva v podobě přitahů na hrazdě, bench-pressu a trojskoku. Všichni sportovci do soubojů vložili maximum své energie a postarali se o skvělou sportovní atmosféru celého dne. Chlapci v obrovské konkurenci obsadili 7. místo, děvčata podala skvělé výkony a zaslouženě si odnesla krásné třetí místo. Míša Pluskalová vyhrála 2 ze čtyř disciplín. Všem děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

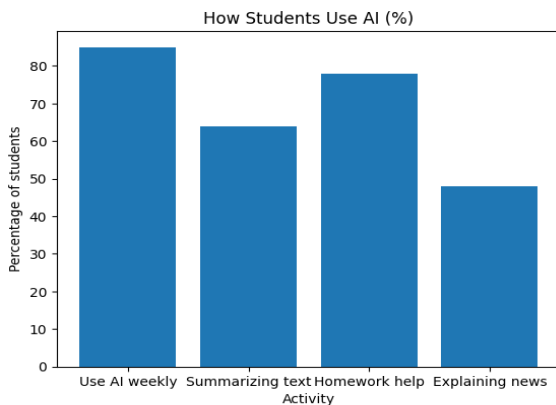
ODPOVĚĎ ZA TŘI SEKUNDY

Eva Daňková

Věříme AI víc, než bychom měli?

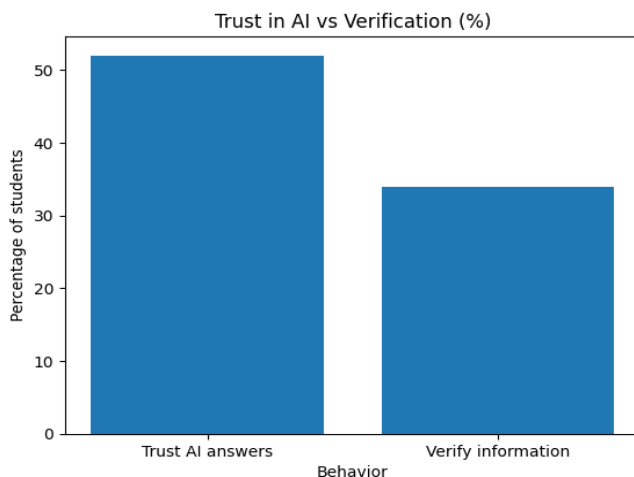
Ještě před pár lety znamenalo hledání informací otevřít několik webových stránek, porovnat zdroje a udělat si vlastní názor. Dnes často stačí jedna otázka a odpověď přijde během pár sekund. Rychlá, přehledná a sebevědomá. A právě proto jí věříme. Ne proto, že bychom vždy věděli, odkud informace pochází, ale protože zní správně. To je možná největší změna, kterou umělá inteligence přinesla.

Umělá inteligence neříká pravdu, říká pravděpodobnost. To je moment, který si mnoho lidí neuvědomuje. Nepřemýšlí jako člověk a neověřuje fakta. Vytváří odpovědi na základě obrovského množství textů, ze kterých se učila. Výsledkem je odpověď, která může být správná, ale také nepřesná nebo zavádějící. A přesto může znít naprosto přesvědčivě. Právě to je důvod, proč je důležité nezapomínat na kritické myšlení.

Čím jednodušší odpověď dostaneme, tím menší kontrolu nad informacemi máme. Když je hledáme delší dobu, přirozeně nad nimi přemýšlíme. Když je dostaneme okamžitě, často je jen přijmeme. Ne proto, že bychom nechtěli přemýšlet, ale protože technologie je pohodlná. A pohodlí mění naše návyky. Dřív jsme informace hledali, dnes si je necháváme vysvětlit.

AI nám může pomoci pochopit svět rychleji než kdy dřív. Zároveň nás ale může odnaučit ptát se, odkud informace pochází. Čím častěji AI používáme, tím důležitější je informace ověřovat. Ne proto, že by umělá inteligence byla špatná, ale proto, že žádný nástroj není dokonalý.

Umělá inteligence se pravděpodobně stane běžnou součástí školy, práce i každodenního života. Otázkou proto není, jestli ji používat, ale jak ji používat. AI může být jeden z nejlepších nástrojů, které studenti mají, ale jen do chvíle, než se z ní stane náhrada přemýšlení. Možná nejdůležitější pravidlo je jednoduché. **Odpověď z AI je dobrý začátek, ne poslední slovo. Někdy stačí udělat jednu věc navíc a ověřit informaci ještě z jiného zdroje.**

ČEŠKY, KTERÉ VÝRAZNĚ ZASÁHLY DO VĚDY

Kateřina Štefunková

Postavení žen ve vědě se během posledního století výrazně proměnilo. Přestože dlouho čelily omezeným možnostem studia i profesního růstu, řada českých vědkyň dosáhla mimořádných výsledků v medicíně, přírodních vědách i technických oborech.

Jednou z nejvýznamnějších osobností je **Gerty Coriová**, rodačka z Prahy. Společně s **Carlem Corim** objevila mechanismus přeměny glykogenu v těle, dnes známý jako Coriho cyklus. Za tento objev získala v roce 1947 Nobelovu cenu za fyziologii a lékařství. Její výzkum významně přispěl k pochopení metabolismu a léčbě metabolických onemocnění.

Významnou roli v české medicíně sehrála také **Helena Rašková**, zakladatelka československé farmakologie. Podílela se na budování moderního farmakologického výzkumu a zasloužila se o mezinárodní uznání české vědy v této oblasti. Působila rovněž v mezinárodních odborných organizacích.

V oblasti imunologie a biomedicíny se prosadila **Blanka Říhová**, která se věnovala vývoji cílených léčiv a výzkumu nádorových onemocnění. Její práce přispěla k rozvoji moderních terapeutických metod a byla oceněna řadou vědeckých vyznamenání.

Zahraniční souvislosti

České vědkyně se svými výsledky řadí po bok významných světových osobností, jako byla **Rosalind Franklin**, jejíž práce byla klíčová pro objasnění struktury DNA, nebo **Jane Goodall**, která zásadně změnila výzkum primátů a ochranu přírody.

Ženy dnes působí ve všech vědních oborech. Od základního výzkumu po aplikovanou vědu. Jejich práce má dopad nejen na odbornou komunitu, ale i na každodenní život společnosti. České prostředí přitom ukazuje, že i přes historické překážky mohou ženy dosáhnout nejvyšších vědeckých met.

MÁM NA TEBE CHUŤ

Julie Dubská

Komedie *Mám na tebe chuť* dostala v ostravském Divadle Mír podobu, která je všechno, jen ne obyčejná vztahová hra. Na jevišti se opět setkávají známé tváře spojené s mírovskou scénou a energií Tří Tygrů. Divák tak od prvních minut tuší, že půjde o večer plný svižných dialogů, nadsázky a nečekaných momentů.

Samotný příběh stojí na jednoduchém, ale o to třaskavějším tématu: přitažlivosti, pokušení a partnerských vztazích, které se mohou během jediné chvíle zvrtnout. Co začíná jako nevinná situace, se rychle mění v sérii nedorozumění, slovních přestřelek a komických výstupů. Nejde jen o to, kdo má na koho chuť, ale kdo si co dovolí přiznat a jak daleko je ochoten zajít.

Typickým znakem mírovského zpracování je lehkost a spontánnost. Herci pracují s tempem, improvizací i aktuálními narážkami, které dávají každému představení trochu jiný nádech. Humor je místy ostrý, místy situační, ale vždycky přesně mířený.

Publikum se stává téměř součástí hry – reaguje, směje se a nechává se vtáhnout do vztahového kolotoče, který se na scéně roztočí naplno.

Mám na tebe chuť tak není jen komedií o touze. Je to především hra o lidské slabosti, o upřímnosti i o tom, jak snadno se může jistota proměnit v chaos. V podání Divadla Mír získává příběh energii, která je nakažlivá – a stejně jako u jiných inscenací této scény platí, že žádný večer není úplně stejný. Diváci odcházejí pobavení, možná lehce zaskočení, ale rozhodně s pocitem, že byli svědky něčeho živého a autentického.

DENÍK ZOUFALÉHO STUDENTA

Fanny Funková

Tak GRATULUJU! Oficiálně se klaním každému, kdo úspěšně překonal první pololetí. Jo, vím, že nejde propadnout, ale bylo to těžké, ok?

Škola narozdíl od nás nijak nepolevuje, a tak jsme zpět s pololetím druhým. (Nebojte, ti, co i přes pětky nepropadli v lednu, mají jedinečnou šanci to napravit už v červnu). Po pár týdnech mohu konstatovat, jak na nic tohle pololetí je.

Byli jste jedním z těch přemotivovaných a naivních lidí, co si dali za cíl (jako každé pololetí) akademický comeback? Mám stejně takový pocit, že realita vás už stihla zasáhnout a na vyznamenání to ani zdaleka nevypadá. No řekněte, je alespoň někdo, kdo začal jedničkama? Tak a mám tě! Kdo ti to dal? Že je to za práci v hodině? No a? Jaké to je žít můj sen?! Já od jarňáků chodím do školy s krabicí kapesníků, zatím bez jediné jedničky, s neotevřenou zadanou povinnou četbou.

Poslední dobou trávím většinu času mimo domov. Mám ráda divadlo, ale loudám se teď spíše po galeriích. Obdivuju práci kurátora, nápad na linku a shromáždit umění tak, aby do ní spadalo, se zdá jednoduché, ale když tak brouzdám různými institucemi, přemýšlím nad tím, jak se mi to zdá vlastně neuvěřitelně náročné. Nápady jsou tak neuvěřitelně různorodé, tak originální a každá z výstav je pak pojata úplně jiným způsobem než ty ostatní.

Místa, v níž se vystavuje umění, mají svou duši. Jsou neutrální, aby umění vyniklo a mohlo propůjčovat osobitost, ale zároveň každé je něčím specifické a zvláštní, hodí se tak každé k jiným výstavám. Fascinuje mě ztratit se na těchto místech v čase a jen prostě být, nasávat jejich atmosféru.

Nejspíš jsem na okraji vyhoření, protože z běžné prokrastinace se vyvinulo “prostě nicnedělání”, většinu odpoledne, trávím v kulturních institucích, kavárnách a knihovnách, jenže pak jsem tak pohlcená tou kulturou, že v noci nespím a dívám se radši na seriál, čtu si, píšu, nebo to nejhorší, scrolluju na sociálních sítích do tří do rána (i déle, ale stydím se za to číslo) místo něčeho produktivního, nebo dokončení věcí s blízkým deadline. Instagram mě samozřejmě nijak nenaplňuje, uvíznutí v jeho smyčce je ale mou každodenní rutinou. Víím, že nejsem jediná. Nejspíš potřebujeme pomoci se od nich alespoň minimálně oprostit všichni, já ale nejsem momentálně zdaleka připravená na takový závazek. Opravdu se nesnažím mluvit jako naši rodiče, když říkám, že mobily možná přece jen jsou ten problém. Nemám ale dostatek síly s tím cokoliv dělat – prozatím. Nedostatek spánku mě pak jednoho náhodného dne v týdnu dožene a já prospím celé odpoledne. V noci neusnu, ráno jsem ospalá a další den to buď opakuju, nebo mám nabitě odpoledne a úplně stejný spánkový deficit.

Na kluky nemyslím, jen na jejich masakrování. Očekávané zlepšení kvality života si kompenzují nezdravým životním stylem se spoustou dobrého jídla. Nevím, do jaké míry jsem škodolibá, nebo přející, ale doufám, že jste na tom alespoň trochu podobně jako já.

Přežijte, Fanny

